Bastida o columna

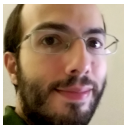

Per JoanM el dt., 18/09/2018 - 21:00

Us imagineu que després d'uns anys d'haver edificat un bloc de pisos, algú decidís "emportar-se'n" les columnes? L'edifici sencer s'esfondraria sense remei, perquè ha estat minuciosament dissenyat per recolzar-se sobre pilars, per dependre d'ells, i sense la seva fortalesa l'estructura no aguanta.

Els cristians estem ficats en el món com llevat dins la massa (Lc 13,20-21): en treballs culturals, estructures polítiques, implicacions socials i humanitàries, centres d'educació... Allà on siguem podem preguntar-nos això: construïm suposant-nos columnes o bé bastides? Les bastides, un cop l'edifici funciona per sí sol, poden anar-se'n quan faci falta, si romanen no fan nosa per la solidesa, però tampoc cal que hi siguin: aquell projecte, aquella institució, el grup eclesial... ha estat enfortit per resistir sol. S'ha capacitat a d'altres perquè puguin ser-ne pilars. En canvi, les columnes cal que es mantinguin. Les persones solem ser volàtils a la llarga, sigui per l'edat, sigui per la fortalesa o altres condicionants... Una estructura que perduri, que es recolzi no en un sol punt, sinó repartint la tensió estructural entre molts, aquella perdurarà.

Avui Déu nostre oferim aquesta pregària: ajuda'ns a caminar vers aquesta "pobresa" interior, a construir Regne sense crear dependències a la nostra persona, càrrec, institució... amb el cor lliure i desenganxat de la necessitat de ser-hi una columna. Que el nostre goig sigui quedar-nos o marxar simplement com a bastida, per construir, si fa falta, un altre somni.